

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, podruhé mám možnost vás oslovit z tohoto místa. Dovolím si to pojmut neformálně, protože duší nejsem ani politik, ani úředník.

V tomto vydání je řada článků, které vyjadřují nespokojenost občanů se stavem věcí. Nechci s nimi polemizovat. Všichni máme oči a vidíme, jak na tom jsme. Je řada věcí, které neměly v minulosti prioritu, je ale i mnoho věcí nových. Obecně si myslím, že na tom nejsme zase až tak špatně. Je však nezbytné si nastavit priority a rozhodnout se, v jakém pořadí problémy řešit, čemu věnovat svůj čas. Snažím se řešit problémy „zděděné“, ale současně se věnuji otázkám naší budoucnosti – a nemám tím na mysli jenom náš územní plán. Nad touto problematikou trávím hodně času a účinně spolupracuji s komisí pro rozvoj obce pod vedením Ing. Petra Nedělníka, neboť rozvoj obce je velmi široké téma.

**„Zajímám se o budoucnost, neboť v ní hodlám strávit zbytek života“
(CH. Chaplin).**

To hlavní, co naší obci chybí, je strategický plán rozvoje. Není tady dokument, který by definoval, kam se chceme ubírat. Vedeme často diskuse o malichernostech a na důležitá témata nám nezbyvá dost času. Kdybychom takovýto dokument měli, nemusíme se handrkovat nad zadáním nového územního plánu, budoucím počtem obyvatel, do čeho investovat obecní peníze, jak si nastavit naše priority. Na minulém zastupitelstvu jsme si dali za úkol, že plán rozvoje vytvoříme a nastavíme si směr. Je to úkol dosti náročný, ale někde musíme začít. Měl by vzniknout dokument, který bude žít s obcí a který se bude aktualizovat dle potřeb obyvatel.

Jeden z dílčích úkolů, avšak pro Vřesinu mimořádně důležitý, je „narovnat“ náš vztah se společností OVAK, a.s. Já sám jsem tomuto tématu dal prioritu nejvyšší. To, jak se nám podaří tuto věc vyřešit, bude rozhodovat o tom, jak se nám bude v obci v dalším období hospodařit. Dnes jsme v situaci, kdy jsme fakticky „trestáni“ za to, že jsme dostali svým závazkům a obec z velké části odkanalizovali. Více si o tom přečtete v článku Ing. Petra Nedělníka, který tomuto tématu věnoval hodně svého času ve snaze objasnit složitou situaci, do které se obec dostala nikoli vlastním zaviněním. V tomto světle se jeví polemiky o tom, jestli je stočné o dvě koruny vyšší nebo nižší, zcela irelevantní. Když jsem pochopil závažnost tohoto problému, zahájil jsem jednání s generálním ředitelem OVAK, a.s., Ing. Petrem Konečným, s vedoucím odboru životního prostředí Ing. Pavlem Valeriánem, Ph.D. a naposledy s náměstkem primátora Ing. Daliborem Madejem. Společně s kolegy z vedení obce i těmi, kdo se o věc opravdu zajímají, hledám cestu, jak ochránit zájem obce – tj. nás všech.

V době, kdy píšu tento úvodník, už je také rozhodnuto o naší žádosti o dotaci na dostavbu školy. Bohužel jsme sítím opět neprošli a vidina, že nám někdo přispěje na modernizaci, se ztrácí v nedohlednu. Koho to zajímá, může si výsledky prohlédnout na tomto webu: <http://www.rr-moravskoslezsko.cz/file/2656/>. Pro nás je ale důležitá tisková zpráva Regionální rady Moravskoslezsko, ze které uvádím krátkou, ale všeříkající citaci: „**Šestnáct malých obcí v Moravskoslezsku si rozdělí dotaci 150 milionů korun ... Až do roku 2013 jsou to poslední peníze z fondů EU na rozvoj obcí s 500 až 5000 obyvateli v Moravskoslezsku....**“ Musíme se nyní rozhodnout, jak budeme dále postupovat v situaci, kdy sice stát deklaruje, že dotační peníze jsou a budou, ale fakticky nejsou. Nebyly dotace na měřiče na ulici Osvobození, museli jsme si je zakoupit ze svých prostředků. Nejsou a nebudou dotace na pořízení územního plánu – ani letos a pravděpodobně ani příští rok. Nedostali jsme dotaci na modernizaci prostředí v MŠ – na poslední chvíli se objevilo dodatečné kritérium, které nás vyřadilo ze hry – peníze se našly pouze pro obce do 1000 obyvatel. To jsou problémy, které trápí radní. Když si k tomu přečtete v tisku článek, že státní kasa se neplní, jak se očekávalo, tak si to musíte vyložit tak, že obce dostanou méně peněz.

Jsou tu samozřejmě i radostnější zprávy. Stejně jako vloni opravíme komunikace po letošní zimě a provedeme v některých místech i rozsáhlejší celoplošnou opravu tak, abychom postupně během několika let obnovili veřejné komunikace v celé obci.

Máme v provozu Dům zahrádkářů. Provedli jsme rozsáhlou opravu a uvedli jsme ho do takového stavu, aby mohl opět sloužit ke svému účelu. Snažili jsme se minimalizovat náklady a myslím, že v rámci možností se dílo

podarilo. Výsledná cena opravy činí necelých 380 tis. Kč. Máme tak kde pořádat zajímavé akce a získali jsme čas. Pevně věřím, že se v budoucnu najdou zdroje a Dům zahrádkářů projde opravdovou modernizací. Věřím také, že se život v Domě zahrádkářů přiblíží časům jeho rozkvětu. Cena za pronájem bude „lidová“ a v době vydání těchto novin už je možná vyvěšena na webu.

Mezitím jsme si jako obec podali další žádost alespoň na příspěvek na projekt „Moderní vybavení učeben v budově mateřské školy včetně výměny okenních výplní“. Pokud bychom uspěli, zlepšilo by se výrazně prostředí v MŠ a současně by se to nepochybně promítlo i do úspor energie.

Přes všechno, co jsem tady zmínil, se dívám do budoucnosti s nadějí. Žijeme v krásné obci a prožíváme krásné roční období. Snažme se každý za sebe, budme k sobě tolerantní a ohleduplní. Nehledjme protivníky mezi sebou, ale naopak spojme síly proti skutečným hrozbám.

Pokud jste dočetli až sem, děkuji vám za pozornost a přeji vám pohodové léto.

Ing. Jiří Kopeň, starosta

Znovunarození Domu zahrádkářů

Když před časem zahrádkáři darovali obci svůj notně zchátralý čtyřicetiletý stánek, byla otázka, zda to nebyl danajský dar. Byl jsem se tam tehdy podívat s paní starostkou a všude hleděly velké výdaje spojené s případnou rekonstrukcí odhadovanou na 5 mil. Kč. Proto jsem také do návrhu nového Programu rozvoje obce zahrnul nikoliv rekonstrukci, ale konzervaci Domu zahrádkářů do doby, než se najdou peníze.

A ejhle, našlo se lepší řešení!

Spojenou iniciativou starosty a místostarostky byly provedeny nejnutnější opravy počínaje elektrorozvody, přes sanitární zařízení, znovuvybavení kuchyně až po nové stropní podhledy, v tomto neúplném výčtu provedených prací. I mnoho let ve školce uložená opona se konečně dočkala uplatnění.

Na znovuvotevení se přišli podívat hlavně ti, co mají Dům zahrádkářů nějak spojený se svým mládím, ale i mladí byli. Harmonika hrála a dobrá vůle se vznášela sálem se stolovou úpravou pro 108 lidí s možností dalšího přistavení. Vřesina něco takového hodně potřebovala.

Blahopřeji všem, co se zasloužili, dobrou práci!

Ing. Petr Nedělník, (bez red. úprav)

Srdečně vás zveme na tradiční DEN OBCE spojený s krmášovou veselicí.

Akce se koná v sobotu 18. 6. 2011 od 14:00 ve sportovním areálu
„U Opupty“ a v areálu mysliveckého sdružení.

Poděkování

Klub důchodců ve Vřesině byl první, který mohl uskutečnit svůj večírek - oslavu Dne matek dne 7.5.2011 v nově zrekonstruovaném Domě zahrádkářů. Tímto chce výbor klubu poděkovat starostovi i místostarostce obce za jejich obětavou práci a velké úsilí, se kterým se jim podařilo v tak krátkém čase Dům zahrádkářů znovu zprovoznit.

Všichni, kdo se přišli bavit na náš večírek, pěli chválu, jak ty prostory prokoukly, co vše se opravilo. Konečně máme opět stánek, kde se můžeme scházet ve větším počtu. Ceníme si toho, že pan starosta, který se nám loňského roku přišel představit na náš babinec a tam slíbil, že Dům zahrádkářů bude sloužit občanům obce, tento slib v tak krátkém časovém úseku splnil.

Poděkování patří i paní učitelce Drobíkové, která s žáčky 1. třídy pro naše babičky a pra-

babičky připravila kulturní vystoupení. Velké díky patří také paním učitelkám Šupalové, Kudelové a Šodkové, které nám velmi pomohly s organizací, obsluhou a svým úsměvem dodaly výboru klubu klidu, že se vše podaří.

Náš program zpestřili svým vystoupením také Hynek Kubík - s předvedením karate a Tereza Bártová, která nám zahrála na klarinet. Vše podtrhli svým vystoupením Country kamarádi z okolí. Jejich program nadchl a vtipy rozzářily úsměvy na tvářích všech přítomných. K dovršení všeho dobrého přispělo i losování bohaté tomboly.

Na večírku jsme pořádali sbírku pro nemocné děti na hematologickém oddělení Fakultní nemocnice v Ostravě - Porubě. Podařilo se nám vybrat částku 4.620 Kč.

A my důchodci z Vřesiny jsme si toto odpoledne a večer opravdu užili.

*Za výbor Klubu důchodců Věra Sasínová
(bez red. úprav)*

Poděkování občanům za pomoc

Dne 14. května 2011 hlídka obecní policie ve Vřesině kontrolovala na noční směně asi ve 02:00 hodin na ulici Osvobození osádku osobního motorového vozidla, které zastavilo v blízkosti novostaveb. Toto vozidlo řídila žena a s ní seděli ve vozidle dva muži. O týden později stejná osádka pokusila odcizit železný šrot, který má obec za hasičskou zbrojnicí. Díky všímavosti našich občanů se nám podařilo tyto zloděje přímo při činu zadržet a potrestat. Proto bychom chtěli ještě jednou touto cestou poděkovat těm, kteří nám v naší práci pomáhají při odhalování trestné činnosti v naší obci.

str. Petr Krahulec

obecní policie Vřesina, (bez red. úprav)

Já tomu zase nerozumím!

Musí to být spojeno s mou mimořádnou nechápavostí, jinak to není možné! Posuďte sami. Na zastupitelstvu 16. 3. 2011 byl představen současný územní plán a první představa Návrhu nového územního plánu. Tak se volil zastupitel pověřený stykem se zpracovatelem územního plánu a tím se stal starosta, svobodným rozhodnutím zastupitelů, kteří to viděli jako nejlepší možnost. Do té doby jsem tomu rozuměl.

Sezení mělo začít proces sestavování nového územního plánu se společnou vůlí zastupitelstva završit tento proces v přiměřené době, nejpozději v roce 2014 (tak bylo připraveno i usnesení), neboť hrozí nebezpečí, že nové zastupitelstvo v roce 2015 může mít jiný názor, který by mohl znemožnit zplnění nového ÚP se všemi negativními důsledky pro obec.

Jak to bude složitá práce plná kompromisů, se projevilo hned vystoupením zastupitele Lotreka hájícího zájmy vlastníků pozemků prohlášením, jak jim nelze bránit v tom, aby si na svých pozemcích akoliv postavili. To je jeden krajní, přímo anarchistický názor, jehož realizaci by obec nijak neunesla a regulovat se tedy musí. V jakém rozsahu a kdo z vlastníků z toho bude mít prospěch, se neví a nesmí to být ani předmětem úvah, neboť územní plán se připravuje bez ohledu na vlastnictví. A to, jak to dopadne, bude výsledkem celé řady diskuzí, střetnutí, srovnávání snad k nejlepšímu prospěchu vítěze, to je obec.

Cesta je to nelehká, konfliktní a nevděčná, nevděčná tak, že voliči v roce 2014 by mohli ty, co se nejvíce angažovali, nezvolit. A tak si vysvětluji i to, že návrh usnesení, aby "pověřený zastupitel řídil práce na novém územním plánu tak, aby plán byl platný v roce 2014", nebyl schválen. Ale jinak se přiznám: nerozumím!

Pavel Pokorný (bez red. úprav)

Ing. Petr Nedělník (bez red. úprav)

OZNÁMENÍ

**Naši drazí rodiče Oldřiška a Sávo Novákoví oslaví 24. června 2011
padesát let společného života.**

**Stále trvajících zdraví a do dalších let ještě mnoho a mnoho nádherných zážitků
a neopakovatelných společných okamžiků ze srdce přejí
dcery Martina a Petra s rodinami.**

Kolik platíme za stočné? Zeptejte se zastupitelů.

V posledních Vřesinských novinách Ing. Martin Jaroš vyzývá občany, aby se zeptali zastupitelů obce, proč platíme tak nízké stočné, když bychom přece mohli platit stočné daleko vyšší. Abych byl přesný, ve svém příspěvku „Kanalizace“ totiž konstatuje, že zastupitelstvo obce o výši poplatku stočného hlasuje, a vždy je schválen poplatek nižší, než by měl být vybírán. A ve svém článku se ptá, proč nižší? Vyzývá občany, aby se zeptali zastupitelů.

Dovolte mi tedy, abych se k tomuto tématu, jako současný zastupitel, vyjádřil. Současná výše stočného činí 22 korun. Tato výše stočného byla schválena na 19. zasedání zastupitelstva obce, konaném 10. 12. 2009, a to právě na návrh rady obce, kdy Ing. Jaroš byl v té době místostarostou zodpovědným za oblast budování kanalizace v naší obci. Při projednávání tohoto bodu zastupitelé za KDU-ČSL navrhovali na základě svých výpočtů stočné o 2 koruny nižší.

Podstatou sporu ve výpočtu stočného byla a pořád je otázka zahrnutí investičních nákladů na budování kanalizace do výpočtu ceny

stočného. Vždyť i při poslední diskusi, která na zastupitelstvu v březnu 2011 vznikla, sám Ing. Jaroš přiznal, že v případě zahrnutí veškerých nákladů do výpočtů ceny stočného, by se toto muselo zvýšit nejméně na dvojnásobek.

Nad celkovou problematikou provozování kanalizace, rekonstrukce staré kanalizace a stanovování výše stočného by měla v současné zastupitelstvu proběhnout široká diskuse, založená na faktech a odborných analýzách. Pak teprve může zastupitelstvo fundovaně rozhodovat o stanovení výše stočného. Toto by měla iniciovat rada obce.

Této široké problematice, týkající se všech občanů Vřesiny, by mělo být věnováno nejlépe jedno celé jednání obecního zastupitelstva. Zde by mělo být mimo jiné také občanům řečeno, jak mohou výši svých nákladů na stočné snížit. Možná řešení lze nyní nalézt i na webových stránkách společnosti OVAK pod heslem „Možnosti snížení fakturovaného objemu odkanalizované vody“, který se zabývá problematikou zalévání zahrady, napouštěním bazénů atd.

Jak OVAK a Příroda chtějí zruinovat Vřesinu

Na úvod vysvětlení pojmů z názvu: OVAK je firma Ostravské vodárny a kanalizace, a.s. Je to normální akciová společnost, jejímž úkolem z podstaty podnikání je generovat zisk. Jedním z vlastníků OVAK je také statutární město Ostrava. Příroda nebo taky Matka Příroda je to, co nás obklopuje a v čem žijeme.

Obě instituce mají svá „pravidla“ a obě je stejně kruté uplatňují s tím rozdílem, že Příroda za svá „pravidla“ nemůže. Součástí „pravidel“ Přírody je, že v ní prší. Někdy víc, někdy méně. Součástí „pravidel“ OVAK je účtování ceny za každý kubický metr všech odpadních vod odvedených do jejich kanalizace z kanalizace provozované obcí Vřesina.

Součástí pravidel daných legislativou je, že **provozovatel kanalizace občanům** ze zákona nesmí účtovat poplatky za likvidaci dešťových vod, pouze za vodu splaškovou. To odpovídá vodě odebrané od dodavatele pitné vody. **Provozovatel jinému provozovateli** (v tomto případě **obci Vřesina**) však může účtovat poplatky za **veškerou** vodu, která teče z jedné kanalizace do druhé. To je pravidlo, na kterém stojí v současnosti fakturace odpadních vod ze strany OVAK. Tady je na místě říci, že v případě Vřesiny připadá na každý 1 m³ splaškové vody v průměru 2 m³ vody z jiných zdrojů – dešť, průsaky do systému, odvodnění některých pozemků, zatrubněné potoky...

Koncepce odkanalizování obce vznikla již v roce 1994. Zde bylo vcelku logicky navrženo, aby se odpadní vody svedly na jednu centrální čistírnu odpadních vod pomocí dobudované jednotné kanalizační sítě (Jednotná kanalizační síť – jedním potrubím odtékají veškeré odpadní vody, jak splaškové, tak dešťové. Oddílná kanalizace – dvě souběžná potrubí – jedním odtékají splaškové, druhým dešťové vody.).

Zájmem OVAK i zájmem obce od počátku bylo napojit Vřesinu na kanalizační sběrač **D VI**. Bylo a je to logické a hospodárné - bude využita kapacita centrální čistírny, která bez splašků nefunguje, nebude nutné, aby obec na vlastní náklady budovala čističku odpadních vod v podstatě v téže lokalitě, kterou prochází sběrač D VI.

To vše má logiku a bylo by to užitečné, kdyby byla splněna **některá z následujících podmínek:**

- *existovala by oddílná kanalizace (která ovšem není - toto řešení je technicky a finančně obtížné, u staré zástavby neřešitelné);*
- *existoval by pouze jeden provozovatel (OVAK slíbil provozovat kanalizaci ve Vřesině, ale od dohody odstoupil);*
- *nebo by mezi oběma provozovateli byla férová cenová dohoda o paušální ceně.*

Následně – po napojení prvních páteřních větví Vřesiny na sběrač **D VI** – byla uzavřena celkem akceptovatelná smlouva, kdy množství odpadních vod, za které mělo být placeno stočné, bylo stanoveno na základě týdenního měření, které bude podkladem pro stanovení celoročního množství. Byla splněna jedna z podmínek, ale již zde nastal problém, neboť při měření proběhly tři dešťové srážky, takže tyto byly zahrnuty do průměru pro celoroční množství odpadních vod. Bylo jasné, že připojením dalších sběračů dojde k dramatickému zvýšení a tedy i nárůstu plateb za odvedení odpadních vod do sběrače **D VI**. Zástupci obce vyvolali jednání a snažili se o to, aby bylo účto-

váno dle množství dodané pitné vody, nebo způsobem, jaký byl použit v Klimkovicích, tedy týdenní měření, avšak v „bezdeštném období“. Po dlouhých a složitých peripetiích došlo k tomu, že OVAK zajistil nové týdenní měření, které proběhlo v bezdeštném období, a najednou bylo množství odpadních vod pro stanovení celoročního množství přiměřené spotřebě. Toto měření ale OVAK neakceptoval – znamenalo by to nižší zisk.

Nastalo období dalších jednání, kdy se zástupci obce snažili o nějakou rozumnou domluvu za pomoci vodoprávního úřadu. Na konci roku 2006 došlo k zániku uzavřené smlouvy (byla uzavřena na dobu určitou) a bylo navrženo uzavření smlouvy na další období, kde již mělo být množství odpadních vod stanovenou formou tzv. kontinuálního měření. Zástupci obce odmítali od samého začátku hradit takto stanovenou výši stočného a poukazovali na diskriminační charakter tohoto návrhu smlouvy, dále na nepřesnost měření a také skutečnost, že sazba požadovaná OVAK za 1 m³ odpadních vod je nepřekoumatelná.

A tak nastala situace, že ani jedna z výše uvedených podmínek neplatí.

Problémem Vřesiny tedy není cena za 1 m³ odpadních vod, nýbrž **STANOVENÍ OBJEMU** odpadních vod. OVAK se rozhodl účtovat způsobem, který nebyl v té době uplatněn u nikoho jiného. Rozhodl se účtovat dle „kontinuálního měření“, tedy způsobem, který měří každý litr, který proteče z vřesinské kanalizace do kanalizačního sběrače. I přes protesty zástupců obce, že takto naměřené množství odpadních vod nedoteče až na ÚČOV (Ústřední čistírna odpadních vod) a že tedy není tento způsob spravedlivý, OVAK tento způsob aplikoval a fakturuje nejen dle množství spotřebované pitné vody, (jak je to jinde běžným zvykem), ale i za kubíky vody napršené a prosáklé do netěsné kanalizace. Další smlouva uzavřena nebyla. Od roku 2007 platí obec Vřesina OVAK nikoliv za **změřené množství x cena OVAK za m³**, ale za množství **vypočtené ze spotřebované pitné vody x cenu m³** požadovanou OVAK. Od 1. 1. 2007 jsou tedy odpadní vody odváděny bez uzavřené smlouvy, pouze na základě povinnosti OVAK vody odvádět, kterou OVAK stanoví platná právní úprava. Což mělo za následek žalobu OVAK a následný soudní spor.

Ted' trochu čísel:

Podle faktur OVAK za rok 2010 by obyvatelé obce měli zaplatit za 300.814 kubíků x 17,32 Kč a proti tomu obec zaplatila za 100.884 m³ x 17,32 Kč, tedy rozdíl v roce 2010 je 3.462.788,- Kč. V prvním čtvrtletí 2011 účtoval OVAK 36.884 kubíků x 17,84 Kč a pitné vody se spotřebovalo 26.934 kubíků x 17,84 Kč a tak vznikl rozdíl 177.497,- Kč.

OVAK tedy účtuje cca 3 x větší objem splaškových vod než odpovídá spotřebě pitné vody. Od roku 2007, kdy spor vznikl, tak činí rozdíl mezi fakturami a úhradou obce ke dni 31. 3. 2011 **8.745.668,- Kč !!!**.

Všimněte si, prosím, že cena stočného, vybíraného obcí, je už dnes o cca 4,2 Kč za kubík vyšší než je cena účtovaná OVAK a přesto každý měsíc narůstá dluh, představující dnes cca

3.240,- Kč na obyvatele včetně starců a nemluvňat a cca 10.300,- Kč na každý dům. S hrozbou, že pokud nedojde k rozumné dohodě s OVAK, cena stočného by se mohla ve Vřesině dostat na úroveň zhruba 78,- Kč/za m³ a z pohledu zákona by to mohlo být zcela legitimní, jakkoliv se to nám může jevit nespravedlivé a absurdní.

Všimněte si rovněž skutečnosti, že stočné pro ostravské občany a několik vřesinských, kteří jsou napojeni na sběrač **D VI**, bylo v roce 2010 **29,12 Kč/m³** a letos to činí již **31,31 Kč/m³**. Pro vřesinské občany cena začínala na **15,- Kč/m³** a dnes je **22 Kč/m³**. Už tenkrát (v roce 2007) rada obce navrhovala částku, která by odpovídala stočnému v Ostravě (cca 23 Kč/m³), avšak nakonec byla zastupitelstvem obce odsouhlasena částka nižší. (Každý občan, při průměrné produkci splaškových odpadních vod 46 m³/rok tak ušetřil 368,- Kč/rok).

Při hledání cest k vyřešení sporu se obec snažila mnohokrát o smír, obracela se skoro na každého, od představitelů OVAK, přes představitele města Ostravy, až po Ministerstvo zemědělství.

Společnosti OVAK bylo opakovaně nabízeno provozování kanalizace ze strany obce a to za různých podmínek, přičemž poslední návrh zněl tak, že nechť převzme k provozování celou kanalizaci, vybírají si od občanů veškeré stočné (samozřejmě kalkulací dle spotřeby pitné vody) s tím, že obec Vřesina si bude ze svého financovat opravy a údržbu tzv. starých částí, které nejsou v dobrém technickém stavu, aby tyto náklady nepadly k tíži OVAK. Ani tento návrh nebyl akceptován.

Byl učiněn pokus dohodnout se i se společností SmVaK Ostrava, a.s., aby kanalizaci provozovala a tato aby se dohodla s OVAK na korektnějším účtování předávaných odpadních vod. Nicméně i tento pokus se ukázal být bezvýsledným, neboť se stále jedná o obchodní vztah **dvou provozovatelů**, a pokud OVAK požaduje hrazení za převzatou odpadní vodu dle kontinuálního měření, neexistuje pro obec schůdné řešení. SmVaK by neměl právo dle platné právní úpravy účtovat občanům a obci jiné množství odpadních vod, než dle pitné vody. Za těchto podmínek to samozřejmě SmVaK převzít nemůže, hradil by ztrátu ze svého.

I dostalo se nám celé řady moudrých rad:

„Měli jste postavit oddělenou kanalizaci zvlášť splaškovou, zvlášť dešťovou“

Tahle je třeba radit bezdomovcům! Nemáte, kde bydlet? Postavte si dům! (nebo měli jste si postavit dům!). Zvlášť když se ze zatrubněného potoka s účinnou pomocí magistrátu stala kanalizační stoka, kudy se dnes valí dešťová voda spolu se splašky přes měřicí zařízení OVAK do kanalizačního sběrače.

„Měli jste kanalizaci převést (prodat) OVAK.“

Další ze znamenitých rad. Převáděli bychom radostně s hudbou a prapory, kdyby ji OVAK chtěl. Pak by musel účtovat občanům (a ne obci) jako jinde podle spotřeby pitné vody, ale protože podniká za účelem „tvorby zisku“, tak mu současný stav vlastně vyhovuje.

„Zkuste se s OVAK dohodnout smírnou cestou“

Představte si, že jste ředitel OVAK, tedy akcionáři placený manažer a nabídnou vám, ať odepíšete vzniklý dluh (nebo ho podstatně zmenšíte) a dohodnete se na nějakém kompromisu ve vykazování spotřeby (třeba na paušálu) a to vše ke škodě oproti dosavadní praxi, čímž si snížíte zisk. Pokud

Jak OVAK a Příroda...

chcete dál být ředitelem, přistoupíte na to?

„A co vlastní čistíčka odpadních vod?“

Ani tenhle nápad není nový, je na ni vytipováno i místo a v zoufalé snaze o řešení budeme v novém územním plánu po zpracovateli chtít, aby posoudil i tuto možnost. Avšak naděje je nepatrná. I kdybychom na ni sehnali peníze, asi nám to nepovolí krajští úředníci, neboť centrální čistíčka je kapacitně nevyužitá. A po pravdě řečeno, mělo by to logiku, stavět čistíčku vedle nevyužitého kanalizačního sběrače?

A ještě jedna rada, nerada úředníka:

„Bydlení na vesnici je komfortním bydlením, tak platte!“

A co tahle? **„Připojte se k Ostravě a máte po starosti!“**

Situace Vřesiny je unikátní a údajně nemá obdoby. Soud, který nás čeká v červenci, rozhodne, zda OVAK má nárok na peníze, které eviduje jako pohledávku za Vřesinou. Ale ať rozhodne jakkoli, základní problém zůstává:

Kolik bude v budoucnu platit občan Vřesiny za 1 m³ splaškové vody?

Bude za něj případný rozdíl doplácet obec

ze svého rozpočtu (jak je to dnes)?

Zbydou peníze na něco jiného než na splašky? Je jediným řešením platit?

Já vidím jen malé světélko naděje. To když matka Ostrava se zastane svého pronásledovaného děcka a vahou svého druhého největšího, byť minoritního podílu akcií v OVAK, se zasadí o spravedlivé řešení, i kdyby to představovalo pro ni o něco nižší dividendy.

A možná další řešení: Modleme se, ať neprší!

Ing. Petr Nedělník za přispění Mgr. Petra Kučery a Ing. Martina Jaroše (po drobných red. úpravách)

Vzpomínka na rok 1945

Ve středu 27. dubna 2011 položením kytičky u pomníku padlých připomenuli představitelé obce 66. výročí osvobození Vřesiny sovětskými vojáky.

Na průběh osvobozenecských bojů zavzpomínal pan Jaromír Buroň z Klimkovic-Mexika, který souhlasil s jejím zveřejněním v našich Vřesinských novinách:

Byli jsme tři kamarádi, já, Lumír Navrat a Jaroslav Pokorný, kterému jsme říkali Jaroš. Spolu jsme dělali ve Svinově v „Manesmance“, do které jsme dojížděli buď na kole nebo vlakem, který tehdy jezdil místo dnešní tramvaje č. 5 z Budišovic až do Svinova.

Od začátku dubna probíhalo hloubkové bombardování. Byl vyhlášený letecký poplach, osazenstvo „Manesmanky“ nasedlo na vlak, který nás vyvezl za Porubou na louky, kde jsme se rozprchlí. Po ukončení náletu nás vlak zpátky zavezl do závodu.

Byl čtvrtek 26. dubna a my tři jsme se vraceli odpoledne ze Svinova domů. Vlak již nejezdil, šli jsme pěšky. Silnice mezi Porubou a Vřesinou byla těžko schůdná a to díky německé vojenské technice, která na ní byla rozmístěna. Když jsme došli k porubskému kříži (u stávajícího parkoviště), bylo vidět dělostřelecká opevnění na Kočí hůrce i pohyby vojsk na Hadím kopci. Do Vřesiny se po cestě nedalo projít, tak v Lažiskách jsme to vzali šikmo, kolem Kudelového písečnicku ke hřbitovu.

Když jsme byli pod hřbitovem, na obloze se objevila nízko letící ruská stíhačka. Rychle jsme zalehli do válku brambor jeden za druhým a já cítil, jak mi na kabát dopadají koušky hlíny a kovové úlomky. Útok letadla netrval dlouho, ale mi to připadalo věčnost. Pilot se asi domníval, že jsme předsunuté německé hnízdo, protože Zahumenice byla plná německých vojáků, tak na nás zaútočil pravděpodobně protipěchotní pumou. Když letadlo odletělo, ještě jsem chvíli ležel, bál jsem se vystrčit hlavu, a pak jsem vstal a viděl jsem, že Lumír sedí v brambořišti, drží si nohu, ze které mu teče krev. Jaroš stále ležel mezi válkami brambor s hlavou stáhnutou mezi rameny. V obci již probíhaly boje, tak jsme to rychle chtěli vzít humnami.

„Jarošu stavej, letadlo je pryč, tak honem dom!“ a strčil jsem do něho rukou. „Jarošu neblb-

ni!“, ale Jaroš stále ležel s obličejem k zemi. Tak jsem ho obrátil na záda. Do nebe se díval otevřenýma očima, ale už nic nemohl vidět. Z rozbité hlavy, kterou mu způsobila střepina, se mu řinula krev. Stáli jsme nad ním a nevěřili vlastním očím. Před několika chvílemi jsme byli spolu, tři kamarádi a najednou jeden z nás už není. Přestal jsem vnímat střelbu a výbuchy granátů v blízké dědině a jako ve snu a v hysterické panice jsem se rozběhl domů na Mexiko přes Zahumenici. Nevšímal jsem si německých vojáků, kteří se stahovali ke Vřesině. Chtěl jsem být co nejdříve doma, zalézt do postele, schovat hlavu pod polštář a říkat si, že se z toho probudím, že Jaroš zase přijde na Mexiko a hvízdne mi pod oknem.

Já utíkal na Mexiko a Lumír s poraněnou nohou utíkal co to dalo přes pole domů na Bolševické a tam řekl co se stalo svému tátovi, kterému se ve válce říkalo Jeremenko.

Jeho vzpomínku svým vyprávěním doplní paní Olga Výšková, rozená Pokorná, sestra zabitého Jaroše:

Vzpomínám jako dnes, kdy k nám přišel pan Navrat a zavolal na mého tatínka, aby šel k plotu, u kterého mu řekl, že Jaroš je mrtvý. Maminka, jako by něco tušila, vyšla na zápraží a když ji tatínek řekl, co se stalo, svezla

se po dveřích k zemi s výkřikem „Jarošu“. Od této chvíle až do své smrti churavěla. Protože v dědině probíhaly boje, bylo odpoledne, tatínek počkal do tmy a pak s trakařem jel pod hřbitov pro tělo mého bratra. V noci ho přivezl a pak uložil na postel do pokoje. Na druhý den opět ve Vřesině propukly boje, tatínek kopal na zahradě pro Jaroše hrob a musel mít na hlavě obrácený kybl, protože kulky a šrapnely létaly docela blízko. Na místním hřbitově byl Jaroš pohřben až 6. května 1945.....

Až půjdete na hřbitov, zastavte se u hrobu č. 284 a věnujte tichou vzpomínku chlapci, který byl zabit den před svými osmnáctými narozeninami.

A opět padají ve světě z letadel bomby, opět umírají lidé. Přece člověk se nerodí pro válku (Konstatin Simonov) a neptejme se Komu zvoní hrana (Ernest Hemingway).

Ing. Vladimír Bárta

Změna k horšímu!!!

V posledních Vřesinských novinách pan starosta vyzval občany k napsání příspěvku do tohoto plátku. Hned jsem si řekl, že mi bude velkou ctí přispět nějakým tím názorem, i když asi ne pochvalným.

V posledních dvou letech jsem pobýval za hranicemi naší vesničky, státu a nebojím se napsat na druhé straně planety Země. Po celou dobu jsem doufal, že když se vrátím, tak se něco změní. A dočkal jsem se změn? ANO!!! Ale určitě ne k lepšímu.... Hned když jsem vyšel druhý den z baráku, rozhodnutý projít si Vřesinu, byl jsem fakt zděšen tím nicneděláním našeho zastupitelstva nebo jak se těm lidem, kteří nás prezentují na obecním úřadě, dá říci.

První zděšení na mě přišlo, když jsem si prošel školní pozemek...NO HRŮŽA!!! Stavba, která podle mě už tam neměla dávno co dělat, stále stojí. Jsem si jistý, že všichni víme, kterou budovu myslím. Dal bych ruku do ohně za to, že není problém dostat jakékoliv povolení k zbourání této stavby. Toto mělo být už dávno srovnané se zemí už jen z důvodu bezpečnosti dětí z přilehlé školy a školky. A to nemluví jen o té hybridní stavbě. Zděsilo mě celé zázemí školy (hřiště pro děti, dopravní hřiště atd.) a nesmím hlavně zapomenout prolézačky, které byly používány, ještě když jsem zdejší školu navštěvoval já před asi 15 lety. Taky si myslím, že areál školy by měl být oplocen a uzamčen. Během procházení jsem šlápnul do něčeho, čemu se říká psí výkal. Ještě když se mě správce zeptá, jak jsem se do areálu dostal, tak jsem opravdu nevěděl, jestli si ze mě dělá randu nebo to myslí vážně, protože když se podíváte kolem sebe, tak vidíte, že je celý areál naprosto otevřen všelijakým živlům.

Ale to stačilo o školním areálu, to bych mohl napsat knihu. Druhé zděšení na mě přišlo hned u hospody „Na Růžku“. To mi chcete říci, že s touto stavbou, většina lidí nazývá tuto stavbu „kulturák“, ještě nikdo nic neudělal???? To opravdu občanům v obci nevadí???? Už jsem slyšel: „To není ve vlastnictví obce.“ To mě ale vůbec nezajímá!!! To mají tolik práce, aby nevyřešili jednu stupidní budovu???? To jim na to obecním úřadě nevadí, že to hyzdí naši obec??? Stačí napsat, co by pomohlo. JÁ se hrozně rád angažuju a pomůžu.

Ale na závěr, abych jen nekritizoval... Děkuji bývalé paní starostce Holušové, že nechala udělat novou cestu, nebo spíš nový povrch, po celé ulici Selské až na hřiště. Teď už se neztratím, až se půjdu podívat na fotbal. Stačí jít po novém. Opravdu byste měli začít na obecním úřadě něco dělat. Nebo jste tam kvůli něčemu jinému než kvůli lidem a naší vesnici???

Lukáš Kaluža - nespokojený občan (bez red. úprav)

Mařák je tradiční starodávný zvyk naší obce Vřesina. Koná se každoročně před velikonočními svátky. Význam tohoto lidového zvyku je vyhnání zimy a přivítání jara ve vesnici. Zimu představují figuríny ze slámy oblečené do šatů. Říkáme jim Mařák a Mařena.

Program celého obřadu připravují paní učitelky a děti ZŠ Vřesina. Nejstarší chlapci školy jsou převlečeni za koňšely a nejstarší dívky za staré babky. Nejmenší holčičky ze školy představují jaro tím, že jsou oblečeny do kostýmů květin. Při nacvičování programu si užijeme spoustu legrace. Mluvíme v nářečí, takže nespisovně, zpíváme a učíme se krátké básničky. Obřad začíná průvodem po vesnici za doprovodu dechovky a pokračuje směrem k fotbalovému hřišti, kde je již připravena vlečka krásně nazdobená chvojím a barevnými fáborky. Hned jak nad Mařenou a Mařákem vyneseme rozsudek a upálíme je, přivítáme v obci symbolicky jaro. Tím je celý obřad u konce a všichni spokojeně odcházejí na pohoštění, které pro nás připravilo SRPDŠ.

Tento zvyk se mi moc líbí. Jsem hrdá na to, že jsem mohla, tak jako můj dědeček a moje maminka, být součástí tohoto tradičního obřadu.

Martina Neuwirthová, 5.tř. (bez red. úprav)

Noc s Andersenem

Z pátku 1. 4. na sobotu 2. 4. 2011 se konal už jedenáctý celostátní ročník „Noci s Andersenem“. Ve „vřesinské knihovně“, kterou jsme tentokrát vytvořili v sále u MŠ, jsme spali podruhé. Prožili jsme celkem tři pohádkové noci. Pro velký zájem dětí se spalo tři týdny po sobě. Zájem o noc letos projevil 54 dětí místní ZŠ.

Vždy se mnou v knihovně spala jedna dobrovolnice z řad maminek. Celý večer se vždy nesl v duchu pohádek Václava Čtvrťky, který by se 4. dubna dožil 100 let. Sešli jsme se pokaždé v 18 hodin, rozcházeli se ráno v 8 hodin. V programu nechyběla přehlídka masek, usazování nové cedule u stromu Pohádkovníku, který jsme zasadili v loňském roce, diskotéka v pyžamu, módní přehlídka, soutěž ve skládání loga knihovny a loga Noci s Andersenem, křížovky, čtení z pohádek Václava Čtvrťky, pexeso, rej masek, stezka odvahy.

Velkým obohacením všech tří nocí byla návštěva starosty obce Ing. Jiřího Kopeně, který mezi spáče přišel, četl dětem na dobrou noc, ale také si s nimi povídal o jejich vztahu ke knihám. S nejstaršími žáky dokonce probíral, co by chtěli ve Vřesině změnit a oni se ho mohli

ptát na cokoli, což byl pro většinu velký zážitek, mluvit s představitelem obce o svých starostech.

Jako v loni i letos mezi nás zavítali (a bylo to pro nás velkým obohacením) veliteli místních hasičů pan Vlastimil Kudela, který nám nejen povyprávěl o nebezpečích při požárech, ale také jsme si mohli vyzkoušet hasičské oblečení a strážmistr Petr Krahulec jako zástupce místní policie. Ten zase s dětmi probral bezpečnost na silnici při jízdě na kole, a také jsme si mohli prohlédnout co vše má ve službě na sobě.

Jako Hajný Robátko mezi nás přišel člen místního sdružení myslivců Jiří Augustin, který dětem pouštěl zvuky zvířat, které můžeme slyšet v okolí Vřesiny a odpovídal na otázky dětí. Aby se nám dobře usínalo, přišla nám na dobrou noc zahrát ukolébavky žákyně 3. třídy místní ZŠ Karolína Chovancová. Usínali jsme kolem půl druhé v noci. Ráno nás čekala dobrá snídaně, povykládali jsme si, o čem se nám v noci zdálo a se spoustou krásných a věřím, že i nezapomenutelných dojmů, jsme se rozcházeli domů.

Kateřina Hurníková, knihovnice (bez red. úprav)

Otázky na pana starostu z třetího pokračování Noci s Andersenem

Otázka zněla: „Co bych chtěl, aby se ve Vřesině udělalo, změnilo“ Děti by chtěly:

- Opravit školní hřiště
- Zvětšit školu – udělat třídy do 9. ročníku (ať nemusíme jezdit jinač)
- Zbořit starý dům u školy
- Opravit knihovnu
- V parku u hasičárny udělat nějaké průlezk, pískoviště, lavičky
- Opravit dopravní hřiště
- Najít využití pro rozestavěnou budovu vedle hospody na Růžku
- Za horní kapličkou udělat hřiště, oplotit (ať tam můžeme bezpečně hrát fotbal)
- Udělat přechod pro chodce u zastávky Nová Plzeň
- Postavit pořádnou restauraci
- Nechceme, ať přes Vřesinu vede dálnice
- Snížit průjezd aut přes Vřesinu

Žáci 5. třídy ZŠ Vřesina (bez red. úprav)

Rozhovor s nejlepší čtenářkou roku 2010

Čtvrtého března byla předána cena „Nejlepší čtenářce Obecní knihovny ve Vřesině za rok 2010“ Kateřině Kopecké. Katka v loňském roce přečetla 83 knih. Předání ceny se uskutečnilo na Obecním úřadě ve Vřesině za přítomnosti zastupitelů obce, maminky, knihovnice a pana starosty Ing. Jiřího Kopeně, který cenu předával. Využili jsme této příležitosti a položili jsme Katce několik otázek:

1. Mohla by ses pro čtenáře Vřesinských novin představit?

Jmenuji se Katka Kopecká a je mi 11 let. Chodím do 5. třídy Základní školy ve Vřesině. Vřesinskou knihovnu jsem začala navštěvovat už v mateřské školce, ale v té době mi četla hlavně máma.

2. Čteš všechno, jak se říká, co Ti přijde pod ruku nebo si vybíráš a čteš jenom to, co tě zajímá? Máš už svůj vyhraněný žánr?

Poté, co jsem přečetla většinu knih z dětského oddělení v knihovně pro můj věk, jsem vděčná za jakoukoli novou knižku. Mám ráda dívčí romány, detektivní příběhy a knižky o zvířatech. Teď jsem začala číst Jamese Herriota a Agathu Christie.

3. A co pohádky? Já si myslím, že ty české, od Němcové, Erbeny nebo Drdy jsou nejhezčí. Shodneme se?

České pohádky často poslouchám na CD a u toho něco vyrábím nebo si čtu. Od Erbeny mám nejraději Kytici (kterou jsem viděla i jako film) a taky Kytici od Jiřího Suchého, kterou upravil jako divadelní představení divadla Semafor. Máme ji doma na gramofonové desce a ráda ji poslouchám, vlastně ji znám skoro celou zpaměti.

4. Vzpomeň si na svou první samostatně přečtenou knižku? Nemyslíš teď Slabikář nebo Říkadla.

Tak to si opravdu nevzpomenu. Mnohé knižky jsem přečetla již několikrát, vracím se k nim. Třeba příběhy paní Láry Fáry nebo knižky R. Dahla, Františka Nepila a mnohé další.

5. Vedl Tě někdo k četbě knih nebo to máš „v genech“ a u Vás čte celá rodina?

Ke čtení mě vedli rodiče, kteří oba hodně čtou, takže to máme v genech. Čte celá rodina včetně mé babičky Elišky. Jen můj brácha František moc nečte, ten raději staví lego a jezdí na kole.

6. Mě vždycky bavily knihy, které byly doplněné obrázky. Také čteš nejraději takové knižky?

Ano, taky mám raději knižky s obrázky a trochu mi vadí, když v některé knižce nejsou, ale když se do knižky začnu, tak už mi to ani nevádí.

7. Teď taková „drzá“ otázka. Za rok si přečetla 83 knížek, pamatuješ si vůbec, o čem každá knižka byla? A jaké knihy převaldaly?

Teď přesně nevím, ale myslím, že podle názvu bych si vzpomněla, o čem jednotlivé knižky byly. Některé jsem četla dvakrát, takže ty si pamatuji dobře. Převaldaly dívčí romány od spisovatelky J. Willsonové.

8. Bylo vydáno tolik knížek s tolika neopakovanými příběhy, myslíš si, že jednou „vyschnou pramen“ s nápady? Nemáš nějaký nápad „schovaný v rukávu“ a až budeš dospělá, bude se moci Vřesina pyšnit dalším umělcem?

Myslím si, že „pramen s nápady“ nevyschne, protože pořád je o čem psát. Pokud má člověk fantazii a chuť zažít něco nového, je to zdroj inspirace. Já jsem se přihlásila se svou nejlepší kamarádkou Dančou Novotnou do soutěže knihoven, píšu kni-

hu a Danča a já ji budeme ilustrovat. Je to kniha vtipných detektivních příběhů skupiny Chřestýš 23 (skupinu tvoří naše domácí zvířata – 3 kočky a buldok Jerry) a jsou v ní i úkoly pro čtenáře. Ještě ji nemáme hotovou, ale určitě bude stát za přečtením. Prvotní nápad je z hlavy mého táty, který nám před spaním vyprávěl různé veselé příběhy, ale teď je už dlouho v nemocnici, protože je hodně nemocný, má leukémii, takže ta knižka je i pro něj.

9. Jak jsi byla u pana starosty a jak se ti to líbilo?

U pana starosty jsem byla vřele přijata. Pan starosta je velmi příjemný a v mém věku taky hodně četl. Líbí se mi, že chce podporovat kulturu v naší obci. Sezení s ním se mi moc líbilo a jsem moc ráda, že jsem se s ním mohla setkat.

10. Máš kromě čtení ještě nějaké jiné záliby?

Kromě čtení ještě hraji na saxofon, chodím do tanečního kroužku v ZUŠ Klimkovic a do výtvarného kroužku v ZUŠ ve Svinově. Taky natáčím v televizi výtvarný pořad pro děti Šikulové. Jezdím na koni a moc ráda cvičím na taneční podložce, kterou jsem dostala k narozeninám. Ale teď každou volnou chvíli věnuji psaní knižky.

11. Já, když jsem byl klukem, tak jsem nejraději četl v zimě u kamen. Kamna teď vystřídalo ústřední topení a tak čtu nejraději v posteli. Kde čteš nejraději ty?

My máme krbovou kamínku, takže u nich čtu moc ráda, a ráda čtu i v posteli. Jinak čtu skoro všude a skoro pořád, takže mamka se na mě zlobí, protože čtu i u jídla, což asi není moc dobré.

12. Co ti říká Noc s Andersenem?

Noc s Andersenem je celorepubliková akce, při které spí děti ve svých knihovnách. Účastnila jsem se prvního vřesinského ročníku loni, sadili jsme strom Pohádkovník a bylo to super. Letos jsem spala taky, bylo to mé velké přání, abych se noci mohla účastnit. Naši knihovnici Katku mám moc ráda a celé spaní moc krásně připravila, noc byla opravdu pohádková. Měli jsme stezku odvahy a navštívily nás různé osobnosti obce a pan starosta nám přišel přečíst pohádku na dobrou noc. Doufám, že se budu moci účastnit i příští rok.

Ptal se a za rozhovor poděkoval Ing. Vladimír Bárta

85. let mysliveckého sdružení ve Vřesině

Požárem staré myslivecké chaty u Štefanovy skály 10. dubna tohoto roku, jakoby symbolicky skončila jedna dlouhá epizoda mysliveckého sdružení ve Vřesině. Myslivecký rok končí posledním březnovým dnem. Oheň sice přišel o pár dní později, ale i tak dal starším členům důvod za vzpomínat na si na mnohé akce, které se tam udály.

Od roku 2001 se však píše zcela jiná kapitola. Obec nám pronajala pozemek vedle fotbalového hřiště, kde jsme si vybudovali areál, který by nám dnes mohl kdekdo závidět. Za deset let se zde hodně změnilo. Z malé polorozpadlé chaty se stalo místo, kde se dají pořádat akce všeho druhu. Nezůstalo však jen u chaty. Postupně přibývala další chatka k uskladnění materiálů, krmiva pro zvěř nebo pergola k posezení ale i sušení kaštanů a žaludů, které každoročně dostáváme od žáků místní základní školy. Sami si také sušíme seno, které je nutnou součástí zimního jídelníčku spárkaté zvěře. Z pořádaných akcí je třeba zmínit především Den obce, který pomáháme organizovat a znovu obnovené Myslivecké odpoledne pořádané ke konci prázdnin. Za zmínku stojí například i loňské zkoušky vloh a podzimní zkoušky lovecké upotřebitelnosti psů, které dokonce vyhrál člen MS Vřesina, pan Chytil.

Velmi si vážíme také spolupráce s obcí a místní školou, která je u nás vždy vítaným hostem. Zvlášť poděkovat bychom také chtěli místním zemědělcům a majitelům pozemků za ochotu nám vždy vyjít vstříc. Za rok nás čeká opět po deseti letech nové schvalování honitbě, které se dotkne každého majitele honebního pozemku. Bohužel se občas setkáme i s opačným přístupem. Největším problémem jsou motorkáři jezdící po polích a v lese a také nezodpovědní pejskaři. Zvěř potřebuje v honitbě klid a to především v zimě, kdy šetří tukové zásoby a na jaře, kdy vyvádí mláďata. Zákon o myslivosti zakazuje volné pobíhání psů, ale i přesto se často s takovými případy setkáváme. Výjimkou nejsou také rozbité posedy.

Celoroční snaha myslivce by měla být zaměřena především na zvyšování úživnosti honitby, a tudíž kvality životního prostředí, jak nám to také nařizuje zákon. Péče o zvěř, která je nezastupitelnou součástí přírody, probíhá po celý rok. Nejinenzajímavěji se samozřejmě projevuje v období, kdy krajinu překryje sněhový polštář a uhoří prudké mrazy. V té chvíli je nutné přikrývat nejen zvěř srncí a zaječím, ale také strádající bažanty a koroptve, které bohužel z okolí naší obce pomalu mizí. V posledních letech výrazně

stoupil predáční tlak na zvěř drobnou. Za ten je zodpovědný nejen stále zvyšující se stav lišek, jejichž populace v minulosti snižovala vzteklna, ale i psíka mývalovitého, který je u nás introdukovaným druhem. Z toho důvodu byly i ve Vřesině s pomocí dotace z kraje, vybudovány tři umělé nory, které slouží k snižování počtu těchto druhů. Velkou roli hrají také vysoké stavy černé zvěře, která k nám v noci migruje z okolních lesů, hledající potravu, přičemž se nezastaví ani nad mláďaty ostatních druhů zvěře.

Rovnováhu, kterou člověk svou činností v krajině narušil, se snaží myslivost částečně nahrazovat. Zatímco drobná zvěř má stále větší počet nepřátel – nejen výše zmíněné dravce, ale také například zemědělskou mechanizaci, chemické postřiky, hustou silniční dopravu, pytlácké kočky – tak u srncí a černé zvěře toto neplatí. Jejich počty je nutno vzhledem k možným škodám na poli i v lese snižovat průběžným odlovem. A to v počtu kusů, které udává každoročně plán lovu. Tuto činnost vřesinští myslivci konají nepřetržitě již osmdesát pět let! Doufejme, že příroda kolem naší obce si uchová i nadále svou krásu, abychom i my se těšili na každou ranní čekanou, podzimní honu, srncí říji a dlouhá tradice mohla pokračovat.

Jiří Augustin, duben 2011 (bez red. úprav)

Pasování na čtenáře

Pasování prvňáčků na čtenáře – neboli loučení se Slabikářem proběhlo letos již popáté 3. 5. 2011 v první třídě naší školy. Aby mohli být žáci pasováni, musí ukázat, že už umí číst, a že se se Slabikářem mohou rozloučit a dostat také průkazku do knihovny, protože už jim nemusí číst rodiče.

Letos bylo pasování trochu jiné než v předešlých letech, protože žáky pasovali žáci 5. třídy, kteří byli první, jež byli v naší ZŠ pasováni. Žáci se nejprve zeptali prvňáčků, co by jedním slovem řekli, když se řekne Slabikář. Mezi odpověďmi zaznělo – hezký, pěkný, zajímavý, trápení se čtením... Další otázka byla, který článek se jim nejvíce líbil. Padaly různé názvy článků ze Slabikáře. Zajímavé odpovědi padly na poslední otázku, co udělají, když se dnes se Slabikářem rozloučí – spálí, hodí do pece, vyhodí, dají na půdu, ale našli se i takoví, kteří si jej schovají na policičku nebo do knihovničky. Potom už jednotlivě vyvolaní prvňáčci četli dvě věty z jejich oblíbeného článku, aby všem přítomným – tedy rodičům, paní učitelce Drobíkové, paní knihovnici i sami sobě dokázali, že už

opravdu umí číst. Protože se to všem moc pěkně povedlo, mohlo nastat samotné pasování.

Dětem byla nejlepší čtenářkou obecní knihovny za rok 2011 přečtena pasovací formule, a pak se děti jednotlivě podepisovaly do kroniky, dostaly šerpu a knihu „Jak se Vojta ztratil“ s osobním věnováním od spisovatelky Petry Braunové. Protože pro děti to byla náročná hodinka, zasloužily si nakonec malé občerstvení, které bylo přichystáno v učebně druhé třídy.

Děkuji všem žákům 5. třídy jmenovitě – Báře Korabečné, Katce Ulrichové, Aničce Roubíčkové, Katce Kopecké, Adélce Valové, Martině Neuirthové, Viki Martiníkové a Zdeňku Hurníkovi za pěkně zvládnutou akci.

Akci podpořili sponzorskými dary rodiče – Boháčkové Sabiny, Diehla Vojty, Gavora Romana, Lindovské Terezy, Literáka Lukáše, Marvana Vojty, Martiníkové Káji, Šarikové Katky, Šťastné Magdy, Trávníčkové Natálky a Zalešáka Jakuba. Všem mockrát děkuji.

Kateřina Hurníková, knihovnice

Lilo, lilo, bláto bylo, ale nám to nevadilo...

Přesně v tomto duchu jsme se v pátek 15. dubna vydali s dětmi naší mateřské školy k rybníku V Oši. I když bylo chladno a nevlídno, nám to nevadilo. Na rozmary počasí jsme byli dobře připraveni.

Těšili jsme se na setkání se členem mys-

liveckého sdružení panem Jiřím Augustýnem, který je již našim pravidelným průvodcem místní přírodou a má pro nás vždy připraveno něco nového a zajímavého. Tentokrát jsme se dozvěděli, že existuje 27 druhů vrb a u našeho rybníka můžeme zahlédnout i ledňáčka. Viděli jsme vřesinský Titanik a pozorovali jsme vlnící se vodní hladinu, pod níž se ukrývali kapři. Nebo že by snad vodník?

Vyzkoušeli jsme si, kolik práce dá zasadit strom. Každá třída si na břehu rybníka zasadila svůj strom – jeřabinu. Příště, až se vydáme k rybníku V Oši, podíváme se, jak se daří naší jeřabině, budeme se snažit držet „bobříka mlčení“, abychom zahlédli ledňáčka, a možná vypluje i Titanik.

Marcela Kudelová (bez red. úprav)

Výtvarné dílny zase začínají

Protože jsou ve Vřesině opět k využití prostory, které nám několik let chyběly, opět začínáme s výtvarnými dílnami a to v Domě zahrádkářů. Budou se konat každý druhý pátek v měsíci, tedy od září do prosince jsou to tyto termíny: 9.9., 14.10., 11.11. a 9.12. 2011.

Každá dílna bude na jiné téma. V té první a zahajovací, která se uskuteční 10. 6. 2011, začneme ubrouskovou technikou. O tématech dílen budete vždy včas informováni plakátkem, na stránkách knihovny i webových stránkách obce Vřesina. Je-li vám 0 – 99 let a máte-li chuť si něco pěkného společně vyrobit, jste srdečně vítáni. Na všechny se těší knihovnice a „sbor dobrovolných maminek“.

Kateřina Hurníková, knihovnice (bez red. úprav)

VÝTVARNÁ DÍLNA
Je vám 0 – 99 let a chcete si něco vyrobit?
KDY - pátek dne 10. 6. 2011 od 16 hod.
KDE - Dům zahrádkářů
S SEBOU - skleničky, tácky, rámečky, květináče...
(lepídlíčko, ubrousky, latexovou barvu, nůžky... zajistíme)
Vstupné 20 Kč -
Na všechny se těší -
knihovna + „sbor dobrovolných maminek“

A BYLO NEBYLO....

Dne 29.4. se v prostorách naší Základní a Mateřské školy začaly scházet čarodějnice, čarodějové, hejkalové, ježibaby a další pohádková stvoření k již druhému „ČARODĚJNICKÉMU SLETU“. Děti si v doprovodu svých rodičů, prarodičů a ostatních členů rodiny užily krásné páteční odpoledne plné zábavy, kouzel, soutěží a tance.

Celou slavnost zahájil Hejkal se svými dvěma pohádkovými kolegyněmi – Čarodějnicemi a potom již všichni zúčastnění mohli provětrat svá košťata, metly a jiné dopravní prostředky při společném tanci. Své čarodějnické umění si všichni mohli vyzkoušet při plnění různých úkolů a soutěží a po takto vyčerpávajícím výkonu se posilnit vlastnoručně opečeným párkem.

Velmi děkuji všem zúčastněným a již teď se těším na další, již třetí Čarodějnický slet. Za rok opět nashledanou.

Bc. Gregorová Silvie (bez red. úprav)

Projektová činnost ZŠ a MŠ Vřesina

Na podzim roku 2010 jsme Vás, vážení občané, informovali o našem úspěšném projektu s názvem **Naše školka – místo plné radosti, her a poznání**, který podpořila Nadace OKD svým příspěvkem ve výši 50.000Kč. Všechny cíle, které jsme si v projektu vytýčili, jsou postupně plněny a my se blížíme k jeho závěru.

Společně s Vámi jsme od září 2010 realizovali různé setkání dětí a rodičů:

19. 10. 2010 Den pro tatínka – zábavného odpoledne se zúčastnilo 27 tatínků, 3 dědečci a 1 starší bratr a 31 dětí z MŠ, kteří si společně vyráběli deštometr. Pak nastal čas pro společné hry. Děti vtáhly tatínky do svých her – společně konstruovali složitější stavby ze stavebnic (Lego, Seva...), skládali puzzle, stavěli z velkých molitanových kostek, cvičili na nářadí (žíněnky a skluzavka).

25. 11. 2011 Zvonkování – adventní tvůrčí odpoledne, kterého se zúčastnilo 51 dětí s rodiči. Rodiče s dětmi mohli procházet celou školou a vybírat si z nabízených činností: skládání papírových vánočních ozdob (stromček), skládání vánočního stromčku (origami), vystřihování a skládání betlémů, výroba vánočních ozdob na stromček z tenkých proužků bílého papíru, vystřihovanky do oken a v neposlední řadě si mohli vyrobit adventní věnec.

Všichni společně si pak vyrobili andílky z vatoových koulí a zvonečku. Radost ze společného stráveného odpoledne jsme završili společným zavěšením andílků na girlandu, cinkáním zvonečků u „Stromu dětských přání“ a zpíváním koled.

3. 12. 2010 – Setkání u vánočního stromu – jedná se již o tradiční celooobecní kulturně společenskou akci a my se snažíme, aby na tomto setkání vystupovaly všechny děti naší MŠ. V hudebně-taneční pohádce Mrazík, kterou jsme pro tento rok připravili, skutečně vystupovalo všech 69 dětí. Kus zásluhy na úspěchu tohoto vystoupení mají také maminky, které připravily svým dětem kostýmy a jeden tatínek, který v roli Mrazíka vystupoval společně s dětmi.

5. 3. 2011 Maškarní ples v sále u MŠ – nejen pro děti z MŠ, ale i pro širokou veřejnost. Tanec, hudba, smích, to vše patří k maškarnímu plesu pro děti. A tak tomu bylo i zde. Děti se za spolupráce s paní učitelkami vesele bavily, tančily a lovíly rybičky. I rodiče předvedli svá taneční umění ve společných tancích se svým dítětem – zatančili si Mazurku a tanec Ptáček. Nevybírali jsme nejhezčí masku, protože nápaditost a originalita, s kterým rodiče svým dětem masky pořizovali, si zasloužily obdiv u všech. Možná, že ukápla i slzička smutku, když se zrovna v tombolce moc nedařilo. Ale přesto všechno převládala dobrá nálada a radost ze společného stráveného odpoledne.

29. 4. 2011 Slet čarodějnic, hejkalů a jiné strašidelné havěti se v MŠ konal již od rána, ale tu správnou atmosféru jste mohli zažít odpoledne na školním hřišti a zahradě, kdy se k nám přidali i rodiče a žáci ZŠ – všichni samozřejmě ve vlastnoručně vyrobených kostýmech. Ani byste nevěřili, jaké krasavice a krasavce máme ve Vřesině.

Všechny nás přivítal Hejkal a navštívalo nás již naše dobře známé čarodějnice Dolfina a Fuksie s receptem na pečené masíčko. Také průlet nad hřištěm se konal a pak hurá na stanoviště, kde jsme si hráli a soutěžili až do vyhladovění. Pak teprve nastala ta pravá chvíle na zapálení táboráku a pochutnání si na opékaných párcích. Každý, kdo

odcházel domů, si odnášel vyrobenou vizitku a spoustu jiných drobností, které mu slouží jako doklad, že byl na Sletu čarodějnic.

Děkujeme všem čarodějnicím, které svým čarováním přispěly k tomu, že se nám dešť vyhnul a sluníčko se na nás po celé odpoledne vesele smálo.

Plánované akce, na které jste všichni srdečně zváni:

12. 5. 2011 Den matek (odpoledne) besídka s vystoupením všech dětí. Děti společně se svými učitelkami připravily pro maminky taneční, hudební, literární a divadelní představení. Vyrobyly drobné dárky a přáníčka. Zaměstnanci školy zase připravili pro maminky drobné pohoštění.

13. 5. 2011 Den matek (dopoledne) – vystoupení dětí z MŠ pro ženy z místního Klubu důchodců a všechny ostatní vřesinské ženy.

21. 5. 2011 Pohádkový les – tuto akci u příležitosti Mezinárodního dne dětí organizuje SRPDŠ, ZŠ a MŠ Vřesina v lese Nad Opustou a v přilehlém sportovním areálu. Pro všechny děti je připraveno překvapení v pohádkovém lese, malování na obličej, barevné účesy, sportovní hry, tombola ...

Červen 2011 Pasování předškoláků na školáky, které slavnostně uzavře školní rok 2010/2011 a zároveň také ukončí náš projekt. Na tuto závěrečnou akci budou také pozváni zástupci Nadace OKD, kterým představíme naše celoroční kreativní setkávání. Jak jistě víte, dalším cílem našeho projektu bylo také získat finanční prostředky na vybavení nových moderních hracích koutků v učebně MŠ. K dnešnímu datu jsme na tento účel díky Vám získali 6.415Kč z prodeje výrobků a 22.000Kč prostřednictvím sponzorských darů a příspěvků od rodičů. V současné době je vyroben a umístěn v učebně MŠ Koutek pro výtvarné potřeby. **Touto cestou děkujeme všem rodičům i ostatním občanům, kteří jakoukoliv částkou přispěli na realizaci našeho projektu.**

Lidové tradice v současné Vřesině – s tímto názvem jsme k datu 25. 3. 2011 zpracovali společně se SRPDŠ (paní Simonou Kopeckou), ZŠ (Mgr. Gabrielou Šodkovou) a MŠ (paní Marcelou Kudelovou) žádost a předložili ji Nadaci OKD k získání příspěvku ve výši 70.000Kč.

Hlavním cílem projektu je podpořit aktivní život na venkově, obnovit vesnické tradice, historické i duševní hodnoty, činnost a aktivity spolků a zájmových sdružení a představitelů obce. Cílem našeho projektu je také vyzdvihnout výhody a možnosti menší obce a představit občanům méně častý druh kvalitní zábavy. Aktivity projektu:

listopad 2011 – Putování po stopách Martinova koně

prosinec 2011 – Setkání u vánočního stromu

březen 2012 – Mařák

květen 2012 – Pohádkový les se zábavným programem

Vážení občané, jistě všichni víte, že k páté neděli postní neboli Smrtné se váže starý zvyk vynášení Mařáka. Tento zvyk, pocházející snad už z pohanských dob se drží pouze v několika slezských vesnicích. V naší obci se opakuje pravidelně, bez přestávky, již od roku 1915. Po roce 1945 byl celý obřad „Vynášení Mařáka“ upraven a uspořádán v tom rozsahu, v jakém se dodržuje dodnes. Tradice má pohřbit zimu a přivítat jaro.

Chtěli bychom tuto téměř 100letou tradici doplnit v dalších letech o velkou výstavu fotografií tak, aby si mohli účastníci prohlédnout celou historii Mařáka.

Dovolujeme si tedy požádat Vás občany, abyste nám zapůjčili své fotografie, na kterých jste zachyceni Vy nebo Vaši příbuzní a známí jako představitelé/ky květinok nebo konšelů a starých babek. Budeme rádi také za ostatní fotografie, které budou vystihovat lidovou tradici před mnoha lety. Všechny fotky si naskenujeme a vrátíme zpět majitelům. Fotografie s adresou majitele (!!!) můžete již nyní přinést do školky paní Marceli Kudelové, do školy Mgr. Gabriele Šodkové nebo Ing. Vladimíru Bártovi na obecní úřad.

Přínosem celého projektu bude oživení kulturního dění v obci. Chceme občanům připomenout jak tradice, které jsou jim známé, tak zároveň poznat také ty, které trvají jen několik let a díky nimž se mohou setkat se svými přáteli a známými a zavzpomínat a srovnat, jak tradice probíhaly před léty a dnes.

Výbor Nadace OKD zveřejní výsledky podpořených projektů 8. června 2011.

Lesní a vodní svět nejen ve Vřesině – hlavním cílem tohoto projektu, který jsme 31. 3. 2011 podali spolu s žádostí o poskytnutí účelové neinvestiční dotace ve výši 112.500Kč z rozpočtu Moravskoslezského kraje z programu Podpora environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty pro školní rok 2011/2012, je atraktivním způsobem podpořit aktivity, které souvisejí s environmentální tematikou. Propojením předmětů přírodopis, prvouka, pracovních i výtvarných činností chceme dosáhnout zefektivnění výuky ve škole i školce. Úkolem je poskytnout dětem z MŠ a žákům ze ZŠ nové zábavnější a kreativnější formy výuky s využitím místních přírodních poměrů a podpořit aktivity s environmentální výchovou na naší škole doplněním vhodných pomůcek, exkurzí, pracovních činností, které žáky především zaujmou pro další vzdělávání v této oblasti.

Na projektu se podílela paní učitelka Marcela Kudelová, Mgr. Jiřina Vlková, Mgr. Marie Šupalová.

Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje rozhodne o žádostech z dotační priority Podpora školních ekologických projektů na svém zasedání 22. 6. 2011.

EU peníze školám – v měsíci červnu budeme usilovně pracovat na žádosti v rámci operačního programu „Vzdělávání pro konkurenceschopnost“, který vyhlásilo MŠMT pro všechny základní školy v ČR a který je zcela financován z ESF (Evropský sociální fond) bez spoluúčasti školy a jejího zřizovatele – obce Vřesina. Věříme, že naše žádost bude podpořena a získané finanční prostředky ve výši max. 777.300Kč budou použity na zlepšení materiálních a vzdělávacích podmínek školy, např. v oblasti výuky cizích jazyků, informačně komunikačních technologií (ICT), čtenářské a informační gramotnosti, matematické gramotnosti, přírodovědných věd a dalších oblastí.

O tom, zda budou naše projekty úspěšné a získají finanční prostředky na jejich realizaci a také o dalších grantových projektech, které připravujeme do Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OP VK) Vás budeme informovat v dalším čísle Vřesinských novin.

Za projektový tým – Regína Vřeská a Marcela Kudelová
(bez red. úprav)

Perličky z té naší školičky

Chlapci si hrají s kostkami a vojáčky. Se zaujetím je sleduje jedno děvčátko. Chlapec si jí všiml a ptá se: "Chceš si taky jednoho zabít? Zkus to!"

Chlapec nakreslil dlouhé auto. Jeho kamarád výkres okomentoval:

"Takové dlouhé auto neexistuje."

"Existuje", brání se autor obrázku, "jmenuje se meluzína a jezdí se s ním na svatbu!"

"Paní učitelko, naše babička už tady dlouho nebude."

???

"Protože jede do Klokočova."

Jedno děvčátko se u stolu dívá na pracovní list, který má dokreslit a vzdychá: "Ach bože, bože to je život!"

Děti se připravují ke kreslení. Hospodář rozdávající výkresy s pastelkami a jedno děvčátko to komentuje: "To já dělat nebudu, já na ty práce nejsem."

"Paní učitelko, tatka říkal, že si na mě máte dávat pozor, protože jsem hyperaktivní!"

"Děti, kdo z vás ví, jaký je rozdíl mezi šnekem a slimákem?"

"Slimák je takový bezdomovec." zní odpověď chlapce.

Tolik nezapomenutelné výroky dětí z MŠ Vřesina.

Jak jsme hledali velikonočního zajíčka

Ve středu dopoledne před Velikonocemi bylo krásně, svítilo sluníčko.

Řekly jsme dětem, že se někde v trávě před mateřskou školou schovali velikonoční zajíčci. Děti tedy šly a hledaly poblíž keřů. Nikde nebylo nic vidět. Odřecitovaly společně velikonoční koledu:

"Koleda, koleda, jarní trávo,
ať je tady všechno zdrávo.

Koleda, koleda, travičko,
vyskoč aspoň maličko.

A pak ještě výš,
udělej nám skryš.

Pro vajíčka, pro zajíčka
i pro toho koledníčka,
co si pokoj nedá
a vajíčka hledá.

Říká při tom: Koleda, koleda, jarní trávo..."

A vtom je děti v trávě uviděly. Každé z nich pak předneslo básničku nebo zaspívalo písničku o zajíčcích např. Zajíček v své jamce, My jsme malí ušáci... a poté si mohly vybrat zajíčka z trávníku. Děti byly spokojené, že dostaly sladkost a paní učitelky měly radost, že se děti v mateřské škole něco naučily.

Jarmila Hýlová (bez red. úprav)

Návštěva CHKO Poodří

Dne 30.3., to je středa, jsme jeli do CHKO Poodří. Měli jsme sraz u školy a čekali jsme, až přijede autobus.

Po chvíli autobus přijel, ale ještě jsme museli chvíli počkat, až nastoupí třetí a čtvrtí. Po nich jsme nastoupili my, pátáci. Hned potom se autobus rozjel. Jeli jsme asi tak půl hodiny. Autobus zastavil ve vesnici a my jsme vystoupili. Šli jsme asi 2 km a cestou jsme viděli dvě krásné bílé labutě a železniční most. Když jsme přicházeli k železničnímu mostu, zrovna přes něho jel vlak a my jsme ho viděli pěkně zblízka. Pak jsme pokračovali v cestě a došli jsme do CHKO Poodří. Zde jsme pokračovali po malých cestičkách, a proto jsme museli jít za sebou. Všude kolem rostly sněženky a medvědí česnek. Viděli jsme také pár jezírek. Sněženky byly mnohem větší než ty, které rostou na naší zahradě a medvědí česnekem to vonělo celou cestu. Potom jsme přišli na velkou louku a tam jsme se mohli nasvačit.

Po svačině jsme pokračovali po louce a po chvíli cesty jsme dorazili k řece Odře. Byla

to nádherná podívaná. Řeka podemlela břehy a dokonce i vyvrátila strom. Chvilí jsme se tam zastavili a pak jsme zase šli po cestě do lesa. V lese byly malé překážky, hlavně vyvrácené stromy jsme museli podlézat nebo přeskakovat. Potom jsme asi vyplašili srnku, která kolem nás vyběhla a utíkala pryč.

Po chvíli cesty jsme došli na druhou louku, na které bylo mnohem víc sněženek. I tady jsme měli malou přestávku. Mohli jsme se jít podívat do blízkého okolí. Tak jsem šla podél lesa a viděla jsem, jak z kořene stromu, který se vyvrátil, rostou sněženky. Pokračovali jsme v cestě do lesa, kde jsme se zastavili u malého vodopádu. Pak jsme se vraceli stejnou cestou zpátky. U železničního mostu jsme zase viděli vlak a krásné bílé labutě. Chvilku jsme ještě šli vesnicí až k našemu autobusu, který nás zavezl zpátky ke škole.

Výlet se mi moc líbil, nejvíce vymleté břehy Odry a bílé labutě.

Monika Weissová, 5. tř. (bez red. úprav)

Dny velikonočních řemesel

V pondělí 11. dubna jsme jeli na Dny velikonočních řemesel. Akce se konala v Ostravě na Černé louce. Když jsme tam přijeli, odložili jsme si všechny věci a čekali jsme, až přijdeme na řadu. Mezitím jsme si šli prohlédnout, co vlastně budeme dělat. Taky jsme si šli koupit něco do bufetu a lízátko do automatu. Měli tam taky moc krásná živá žlutá kuřátka, tak jsme se na ně podívali. Pak už jsme šli konečně vyrábět. Jeden pán nám na začátku řekl, co všechno budeme dělat a kde jsou jaká stanoviště.

Jako první jsem si šla uplést proutěný košíček. Potom jsem si šla udělat vajíčko, na které jsme lepili ovesné vločky. Pak jsem se

přesunula ke stolu, kde se vyráběly destičky ze sádry. Prvně jsme do ní natiskli různé věci, aby tam byl otisk. Potom jsme kolem toho udělali takovou ohrádku a pak nám to paní lektorky zalily sádrou a daly zaschnout. Mezitím jsem šla k poslednímu stanovišti, kde jsme vyráběli proutěnou ozdobu ve tvaru vajíčka. Základem bylo smotané březové proutí, do kterého jsem nalepila půlku skořápky z vajíčka. Do ní jsme dávali různé ozdoby, např. sisal, malé umělé kuřátko nebo různé větvičky. Když jsem měla všechno hotové, šla jsem si vyzvednout sádrovou destičku. Potom jsme tam ještě chvíli byli a jeli jsme zpátky do školy. Vrátili jsme se na poslední hodinu, což byl tělocvik.

Moc se mi to líbilo a domů jsem si přivezla hezké výrobky.

Adéla Valová, 5. tř. (bez red. úprav)

Zdatný páták 2011

V úterý 29. března se konala sportovní soutěž žáků pátých tříd základních škol. Ráno jsme se sešli na zastávce a odjeli jsme tramvají do Poruby. Dozor nám dělal náš pan ředitel. Soutěž se konala na ZŠ Porubská, na novém školním hřišti. Závodů se zúčastnilo 27 škol z Ostravy a okolí. Každou školu reprezentovalo 8 dětí - 4 chlapci a 4 dívky.

Celkem se soutěže zúčastnilo přes 200 dětí. Soutěžilo se ve čtyřech disciplínách - hod 2 kg medicinbalem, běh na 50 m, překážková dráha a skok z místa. Po skončení všech soutěží proběhlo vyhlášení výsledků. Naše škola se umístila na pěkném 7. místě. Mezi chlapci jsem se z naší školy umístil nejlépe já (na 6. místě) a z děvčat Anička Roubíčková (na 13. místě).

Daniel Hrbáč, 5. tř. (bez red. úprav)

NÁŠ MALÝ ŠKOLNÍ „KRUHOVÝ OBJEzd“

Hned na úvod přiznávám – jsem sova! Sova je, jak známo, noční živočich, vyskytující se na všech světových kontinentech s výjimkou Antarktidy, velké části Grónska a několika oceánských ostrovů. Sovy velmi dobře vidí na dálku, a to i za velice špatných světelných podmínek. Na blízku však tak dobře nevidí. Mají schopnost lovit kořist v noci, ve dne jsou však poněkud neohrabané a zejména po ránu zcela ztracené.

Jsem – jako správná sova – schopná a zvyklá pracovat do pozdních nočních hodin, ráno jsem však poněkud nepoužitelná. Pro život to není příliš praktické, obzvláště musíte-li se dostat na včasnou ranní hodinu do práce a předtím složit děti u školy. Po ránu tedy zmateně pobíhám, co nemám z večera nachystáno, nikdy nenajdu. Čaj dětem nalévám do krabiček na svačinu a rohlík cpu do lahve na pití. Ruce soukám do kalhot a češu se kartáčkem na zuby. Ani vlastní děti nerozeznám. Oslovuji je střídavě a vzhledem k tomu, že jsou dvě, mám 50% pravděpodobnost, že se střetím. Protože jsou děti moje (a tedy sovi), trvá jim to stejně dlouho jako mně, s tím rozdílem, že ony to, že já musím být v osm v práci, neberou vůbec vážně.

Já se svou včasnou přítomností v práci vážně brát snažím. A proto některé činnosti

(ty zbytné) vynechávám a pokouším se je pak dohnat po cestě. Snídat za jízdy mi problém nečiní. Horší už je to s líčením. A tak překvapení cestující čekající na ostrůvku na Vřesinské na tramvaj a stejně tak ranní pijáci piva u Vyhlídalova (již bývalého) stánku, mohou občas spatřit blondatou řidičku, která se zděšením odhazuje různé předměty a snaží se rozjet. Předem mnou totiž často zeje díra, za mnou trčí a troubí další spěchající do práce. Než se rozjede, blikne červená a ti za mnou mne (mnohdy hlasitě) proklínají. Čím delší je fronta na červenou, tím lépe. Stihnu alespoň obě oči :)).

A teď si představte, když se taková sova jako já, setká se složitou dopravní situací na našem školním „kruhovém objezdu“. Je tři čtvrtě na osm (neměla bych to přiznávat, ale někdy i o facku víc) a mnoho rodičů se, stejně jako já, snaží své děti na poslední chvíli vyložit u školy a rychle pokračovat dál. Uprostřed „kruhového objezdu“ je však k naší hrůze zaparkováno auto tak, že žádné další už tudy neprojde. A řidič nikde. Zřejmě šel doprovodit své dítě až ke škole. Další auto se proto snaží najet shora, třetí zespodu a já už se nevejdou. Proto stojím a čekám na silnici. Za mnou roste fronta, do které se snaží zařadit ten, co jel zespodu. Mezitím rodič shora se zoufale snaží otočit, protože chce po-

kračovat taktéž směrem nahoru. Shora přijíždějí další auta. Někteří jsou již nervózní, začínají troubit a z aut vyskakují děti.

V tu chvíli nejsem sova pálená, ale sova hrůzou zpocená. Považuji se zcela nekriticky za dobrou řidičku, ale tuto složitou dopravní situaci nejsem schopna zvládnout. Bojím se, že už navždy zůstanu zaseknutá, bojím se, že mi někdo přejede děti, které po ránu taky moc dobře nevidí. Tato děsivá představa mne občas budí i ze snu. Proto mám k nám všem velkou prosbu.

Za nás všechny sovi matky i případné sovi otce prosím všechny: respektujte náš školní „kruhový objezd“. Najíždějte shora, tj. od kostela (a to i tehdy, pokud přijíždíte zespodu). Nezastravujte uprostřed na dobu delší, než která je nezbytně nutná k vyložení dítěte. Tím vás nechci nabádat, abyste děti vyhazovali za jízdy. Miluji své děti a věřím, že vy taky. Takže vám určitě záleží na jejich bezpečnosti. Pokud vám tato jejich bezpečnost však natolik leží na srdci, že si je přejete do školy doprovodit a opustíte své auto, prosím, zaparkujte jej na místech k tomu určených, kde nebudete bránit ostatním v plynulém kroužení.

Za všechny sovi (a možná nejen ty) mamky a tatky vám moc děkuji.

Michaela Roubíčková

Vřesan, o. s. pořádá příměstský tábor

Dne 5. 5. 2011 byly Stanovy nového občanského sdružení s názvem Vřesan, o. s., které vytvořil přípravný výbor ve složení Marcela Kudelová, Bc. Sylvie Gregorová, RNDr. Miroslav Plonka a Regina Vřeská, zaslány na Ministerstvo vnitra k registraci. Podnětem k založení byli především rodiče dětí, kteří se ptali, zda o prázdninách nebude probíhat tábor na naší škole. Abychom tuto činnost mohli zajistit, bylo nám doporučeno založit občanské sdružení, jehož cílem bude táborová činnost. Na schůzce jsme si stanovili další cíle sdružení, např. ochrana přírody a krajiny, ekologická (environmentální) výchova dětí a mládeže, podpora a rozvoj kulturních a historických tradic, organizování víkendových a prázdninových pobytů, turistických výletů a další. V současné době zajišťujeme program včetně odborných lektorů k plynulému otevření příměstského tábora ve Vřesině.

Termín: 11. 7. – 15. 7. 2011, denně od 7:30 – 8:30, ukončení v 17:00.

Věková kategorie: děti, které nastoupí v září 2011 do první třídy až žáci, kteří nastoupí do páté třídy, netýká se žáků – současných pátáků.

Cena: 1.000 Kč – zahrnuje oběd ve školní jídelně, pitný režim, náklady na sportovní a výtvarnou činnost, vstupné na akce, lektorné, úrazové pojištění. **Závazná přihláška** s přesným programem bude zveřejněna na webu školy (www.zsvresina.estranky.cz) a také bude k dispozici v MŠ. Termín odevzdání závazné přihlášky je od 23. 5. do 17. 6. 2011.

První ročník příměstského tábora bude pro nás všechny zkušební, pokud bude zájem ze strany Vás rodičů, budeme se snažit zajistit tuto činnost také v průběhu dalších prázdnin. Na setkání s dětmi i na Vaše podnětné názory se za celý tým těší Marcela Kudelová.

Marcela Kudelová (bez red. úprav)

Vodní skauti Vřesina

Díky vedení obce Vřesina, díky panu starostovi, by mohl v září 2011 v prostorách bývalého kadeřnictví (v budově knihovny) zahájit svou činnost skautský oddíl. Nebude to oddíl běžný, ale se speciálním zaměřením na lodní sporty, vodáctví všeobecně. Pro začátek by se měl zaměřit na věkovou skupinu 6-10 let, tedy děti na prvním stupni základní školy, čili holky a kluky navštěvující školu ve Vřesině. Podle zájmu může být jeho struktura rozšířena.

Pokud je řeč o struktuře, tak oddíl bude součástí celostátní organizace Junák, konkrétně pak vyšší organizační jednotky Přístavu Viribus Unitis v Ostravě-Porubě. (<http://www.viribus.cz/>).

Zájemci se mohou podívat na stránky obdobného oddílu fungujícího v Porubě: (<http://www.viribus.cz/?page=kategorie&ktera=38-o-nas>).

Než bych vymýšlel vymyšlené, použiji slova Pavoučice, která jsou napsaná na stránkách vodních vlčat (budoucích to vodních vlků), o jejich oddílu. Vše se vztahuje i na budoucí oddíl ve Vřesině.

„... oddíl, to je skupina lidí, kteří se snaží vyplnit volný čas svých členů zajímavým a neobvyklým způsobem. Věnujeme se klukům i holčákům od 6 do 11 let a naším cílem je ukázat jim, že existuje také jiná zábava než počítačové hry a potulování se po sídlišti. Snažíme se rozvíjet to, co je v každém dítěti jedinečné, formou napínavých, tvořivých, ale hlavně zábavných her. Chceme jim dát možnost vyzkoušet si věci, které si nemohou zkusit v běžném životě a naučit je pracovat ve skupině i umět spolehnout se jen sám na sebe. Touto formou přístupu rozvíjíme v dětech odpovědnost, samostatnost i sebevědomí, potřebné v jejich dalším vývoji.

Hlavní náplň naší činnosti je založena na pravidelných schůzkách a výpravách, na kterých se věnujeme vodní a pěší turistice, tvůrčím činnostem a dovednostem, které souvisejí s přírodou a skautingem jako takovým. Především se ale snažíme užít si co nejvíce zábavy.“

V případě zájmu by mohla činnost pokračovat pro věkově starší tak, jak je to popisováno v dalších oddílech Přístavu Viribus Unitis. Jakým způsobem vzniká oddíl a něco z historie je možno zjistit na stránkách 8. vodního oddílu. (<http://www.osmyvodnioddil.wz.cz/historie.php>)

Pokud uvažujete o náplni času svých potomků, možná je oddíl vodních skautů Vřesina řešením.

Jan Bolek (bez red. úprav)

Vřesinský informační portál

Již více než před rokem byla pro občany této vesnice spuštěna internetová doména <http://vresina.info>. Jejím úkolem je informovat o událostech v obci a dění v místních organizacích. Najdete zde také videa ze zasedání zastupitelstva, fotogalerie ze všech možných akcí nebo třeba otevírací doby restauračních zařízení. Součástí webu je také webová kamera umístěná na hřišti U Opusty. Součástí portálu je také web TJ Sokolu Vřesina umístěný na adrese <http://fotbal.vresina.info>. Zde najdete pravidelné reportáže z utkání i fotogalerie.

Tým Vřesina.info (bez red. úprav)

KNIHOVNA

Katka Kopecká – 5. tř.

Knihovna je kamarád,
pojdme si v ní všichni hrát.
Hodíme se gala
budem zpívat lalala.
Po návštěvě knihovny
budeme číst celé dny.

Ať je slunce či jen leje
knihovna se na nás směje.

Ať je jaro nebo zima,
v knihovně je vždycky prima.

Knihovnice teta Katka
je veliká kamarádka.
Chystá pro nás překvapení
knížky, hry a soutěžení.

Knihovnu my rádi máme,
vždycky do ní pospícháme.
Ve čtvrtek i v pondělí
běžíme tam veselí.

Letos byla akce nová,
akce přímo pohádková.
Těšíme se každý den,
až zas bude Andersen.

A tak vstávej, pojd' i ty
do vřesinské knihovny!

Valérie Boháčová, 7 let, MŠ Vřesina

Mé oblíbené místo ve Vřesině – hřiště

Místo, kam rád ve volném čase nejraději jezdím, je hřiště. Na kole tam jsem za pět minut a většinou tam najdu nějaké kamarády. Pokud mají spolužáci fotbalový trénink, tak se dívám nebo s nimi i trénuji. U hřiště je dobrý přístup do Porubky. Někdy tam s kamarády projíždíme na kole nebo chodíme po březích a potok přeskakujeme. V létě jsem už párkrát hrál tenis na tenisových kurtech. Ke hraní a blbnutí využívám i kladky, lezecké stěny a minulý rok jsem si párkrát zaskákal na trampolíně. Když je ve Vřesině cirkus, je také hned za hřištěm. Končí tam také Mařák a brzy tam bude Pohádkový les se spoustou soutěží.

Zdeněk Hurník – 5. tř.

Ester Valderová, 5 let, MŠ Vřesina

Mé oblíbené místo ve Vřesině – lesy

Moje nejoblíbenější místo ve Vřesině jsou lesy. Mám je ráda, protože se v lese dají dělat různé věci celý rok.

Jaro: Na jaře se v lese mohou dívat na nové rostlinky, pučící stromy a mláďata, která se právě narodila, jezdit na kole a jiné nádherné věci.

Léto: V létě se dá v lese schovat před horkým sluncem, hrát různé hry, jezdit na kole a na konci léta můžu houbařit.

Podzim: Na podzim mohu v lese sbírat hříby, jezdit na kole, dívat se na barevné stromy a plno dalších věcí.

Zima: V zimě můžeme v lese sáňkovat, pokud je tam rybník, tak i bruslit nebo krmit zvířátka.

Na některých lidech se mi nelíbí to, že do lesa vozi odpadky a jiné nebezpečné věci. Víím, že někdo les nemá rád, ale nemusí ho znečišťovat.

Anna Roubíčková – 5. tř.

Výsledky literární a výtvarné soutěže pro děti

V minulém čísle Vřesinských novin naše redakční rada vyhlásila literární a výtvarnou soutěž pro děti do 12 let na téma "Které místo ve Vřesině mám nejraději." Výtvarné soutěže pro děti MŠ se zúčastnilo celkem 8 dětí. Do soutěže literární odevzdalo své příspěvky jen 5 dětí ze 4. a 5. třídy ZŠ. Jelikož byly všechny práce velmi zdařilé, nedokázali jsme vybrat ty nejlepší z nejlepších. Malou věcnou cenou proto byly oceněny všechny děti, které si daly tu práci a do soutěže se zapojily. Všechna výtvarná i literární díla budou postupně otištěna v dalších číslech Vřesinských novin.

redakční rada

Mé oblíbené místo ve Vřesině – rybník

Mým oblíbeným místem ve Vřesině je rybník. Na rybník chodím ráda, protože je kolem pěkná příroda a čerstvý vzduch. Pokud se chovám tiše, můžu vidět hodně zvířat, např. bažanty, volavky, kačeny a ondacity. Kolem rybníku rostou vysoké stromy – vrby, buky a duby, které v létě poskytují příjemný stín. Chodím tam také chytat ryby a relaxovat. Můj největší úlovek byl pstruh. V rybníku žije mnoho ryb – pstruzi, okouni, perličky, sumci, karasi, štiky, candáti i kapři. Na rybníku se dvakrát ročně konají rybářské závody pro děti. Rybník se nachází kousek od ulice Břidličná. O rybník se stará sdružení SNAR. V minulosti rybník sloužil jako požární nádrž. Voda z rybníka teče do potoka, který se vlévá do většího potoka Porubka, která protéká celou obcí Vřesina.

Kateřina Ulrichová – 5. tř.

Tina Filipová, 7 let, MŠ Vřesina

Mé oblíbené místo ve Vřesině – babiččina zahrada

Moje nejoblíbenější místo je u babičky. Máme velkou zahradu, psa, slepice a kočku. Ještě máme krásné kytky. Mám to tu moc ráda.

Nikola Jašíková – 4. tř.

Nikola Jašíková, 4. tř., ZŠ Vřesina

Vesnické sportovní hry

V letošním roce probíhá již 16. ročník Vesnických sportovních her. V předchozích letech jsme byli zvyklí nazývat tuto soutěž Vesnickou olympiádou. K přejmenování soutěže došlo na základě upozornění společnosti Česká olympijská, a. s. Jedná se však pořád o soutěž o putovní pohár pro nejsportovnější obec střední Evropy a okolí :)). Soutěžící obce Dobroslavice, Dolní Lhota, Hlubočec, Krásné Pole, Plesná, Velká Polom, Vřesina, Horní Lhota, Pustá Polom, Těškovice se od ledna do listopadu utkají celkově v jedenácti disciplínách.

Sportovních her se naše obec účastní každoročně, a to s úspěchem (před deseti lety – v roce 2001 – Vřesina zvítězila). V loňském roce získali naši sportovci krásné 2. místo. Letošní ročník je pro Vřesinu zatím rovněž velmi slibný. **Po šesti kolech, která již proběhla, zaujímáme zatím první místo** s velkým dvacítibodovým náskokem před druhou obcí, kterou je Krásné Pole. Přičemž v prvních třech disciplínách (plavání, dráhové kuželky a stolní tenis) naši závodníci zvítězili, v badmintonu se umístili na 6. místě, v přespolním běhu na místě 5. a v poslední odehrané disciplíně volejbalu jsme skončili 3. Průběžné výsledky a výkony závodníků můžete nalézt na <http://www.hlubocec.cz/vesnické-sportovní-hry/2011/>.

Držme tedy našim sportovcům palce!
reakční rada

TJ SOKOL Vřesina

První květnovou sobotu se naši nejmenší fotbalisté pod vedením Ing. Petra Řeháčka, Karla Blažeje a Jiřího Seiberta zúčastnili v útulném fotbalovém areálu Pod Landekem premiérového ročníku turnaje přípravků v kopané O pohár starosty obce Petřkovice. Do celodenních soubojů se zapojilo celkem 13 týmů z Ostravska a okolí. Jeho vítězem se překvapivě, ale zaslouženě stali mladí fotbalisté Vřesiny, což je na turnaji, kde startuje např. Baník Ostrava nebo Vítkovice, obrovský úspěch. Svědčí to o výborné práci našich trenérů, za což jim děkujeme.

Konečné pořadí fotbalového turnaje přípravků (ročník narození 2000 a mladší) O pohár starosty Petřkovice:

1. TJ Sokol Vřesina
2. SK Kravaře
3. FC Vítkovice
4. FC Baník Ostrava
5. FC Hlučín
6. FC Odra Petřkovice
7. TJ Slavia Píšť
8. TJ Michálkovice
9. TJ Sokol Koblov
10. SK Šenov
11. TJ Luděřovice
12. TJ Lhotka
13. TJ Hoštálkovice

Kompletní výsledkový servis lze najít na webových stránkách pořadatelského FC Odra Petřkovice fcodrapetrkovice.estranky.cz.

Petr Krahulec - předseda TJ Sokol Vřesina
(bez red. úprav)

60. let Sokola Vřesina

Fotbalový oddíl TJ Sokol Vřesina, který byl založen v roce 1951, slaví v tomto roce 60. let. Zveme tímto všechny příznivce na oslavy tohoto jubilea, které se uskuteční v sobotu 11. června 2011 od 14 hodin ve sportovním areálu „U Opusty“. Na programu bude nejen fotbal. Pořádáme dva exhibiční zápasy, ve 14 hodin bude hrát stará garda a v 16 hodin naši muži proti vicemistrům republiky v hokeji HC Vítkovice. Poté bude program pokračovat večerním posezením s hudbou. Zveme všechny bývalé fotbalisty a také všechny diváky. Soupeř staré gardy bude příjemným překvapením. Hudba bude hrát k tanci i poslechu.

Josef Vincenci – jednatel
(bez red. úprav)

V rámci spolupráce okolních vesnic
Krásného Pole, Vřesiny, Velké Polomi,
Horní Lhoty, Čavisova a Dolní Lhoty
zveme všechny občany

ve středu 15. 6. 2011 v 18 hodin

na kolonádu v Sanatoriích Klimkovice

na hudební koncert dětského houslového orchestru

ARCHI IUVENTI

ze ZUŠ J. Valčíka v Ostravě-Porubě

Někteří členové orchestru jsou občany těchto vesnic
Vstupné je dobrovolné

Srdečně zve kulturní komise OÚ Dolní Lhota a MO Krásné Pole

Vřesinské noviny, občasník.

Vydává Obecní úřad Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina. IČO 00298581. Redakce: e-mail: noviny@vresina.cz. Ročník 1. Redakční rada: V. Bárta, M. Roubíčková, G. Šodková. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 5. 2011. Vychází červen 2011. Uzávěrka příštího čísla: 15. 9. 2011. Sazba: pakoc@homecity.cz